

Sygn. akt III PO 16/04

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Zbigniew Hajn
SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

Protokolant Ewa Wolna

w sprawie z odwołania sędziego M. W.
od decyzji Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego
z dnia 1 marca 2004 r., w przedmiocie przeniesienia na stanowisko sędziego
wojewódzkiego sądu administracyjnego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w [...],
po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 16 lutego 2006 r.,

oddala odwołanie.

U z a s a d n i e n i e

Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego decyzją z dnia 1 marca 2004 r.,
wydaną na podstawie art. 94 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Przepisy
wprowadzające ustawę – Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę – Prawo
o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1271 ze

zmianami, powoływanej dalej jako ustawa Przepisy wprowadzające), przeniósł z dniem 15 marca 2004 r. sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego M.W. na stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...]. W uzasadnieniu decyzji Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego podniósł, iż podstawowym celem reformy sądownictwa administracyjnego było zapewnienie sprawnego wykonywania działalności orzeczniczej przez 14 wojewódzkich sądów administracyjnych, utworzonych rozporządzeniem Prezydenta RP z dnia 25 kwietnia 2003 r. w sprawie utworzenia wojewódzkich sądów administracyjnych oraz utworzenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz.U. Nr 72, poz. 652). Osiągnięcie tego celu było możliwe w drodze przenoszenia sędziów NSA na stanowiska sędziowskie w odpowiednich wojewódzkich sądach administracyjnych na podstawie art. 94 § 1 ustawy, który upoważnia Prezesa NSA do przeniesienia sędziego NSA na stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego, po zasięgnięciu opinii Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego. W skład Naczelnego Sądu Administracyjnego wchodziło 280 sędziów powołanych na te stanowiska na podstawie dotychczasowych przepisów. Na wniosek Zgromadzenia Ogólnego Sędziów NSA, Prezydent RP rozporządzeniem z dnia 18 lutego 2004 r. w sprawie ustalenia liczby stanowisk sędziowskich w Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz liczby wiceprezesów (Dz.U. Nr 26, poz. 228), ustalił liczbę stanowisk sędziowskich na 50. Wymagało to przeniesienia znacznej liczby powołanych wcześniej sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego do wojewódzkich sądów administracyjnych. W odniesieniu do przenoszonych sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, zajmujących dotychczas stanowiska sędziowskie w zniesionych z dniem 1 stycznia 2004 r. ośrodkach zamiejscowych NSA, Kolegium NSA i Zgromadzenie Ogólne Sędziów NSA przyjęły regułę, że będą oni wykonywać obowiązki sędziowskie w wojewódzkich sądach administracyjnych utworzonych w miejscowościach siedzib zniesionych ośrodków zamiejscowych NSA, w których sędziowie dotychczas pełnili służbę. Decyzja o przeniesieniu sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego M. W. została podjęta w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...].

W odwołaniu od powyższej decyzji sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego M. W. zarzuciła naruszenie art. 93, 94 § 1 oraz 95 § 1 ustawy Przepisy wprowadzające, art. 107 § 3 kpa oraz 180 ust. 2 i 5 i 32 Konstytucji RP i

wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Prezesowi Naczelnego Sądu Administracyjnego, bądź o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania w pierwszej instancji.

W uzasadnieniu odwołująca podniosła, iż art. 94 § 1 ustawy Przepisy wprowadzające nie daje się pogodzić z treścią art. 180 ust. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym sędzia może być przeniesiony na inne stanowisko wbrew woli jedynie na mocy orzeczenia sądu i tylko w przypadkach określonych w ustawie.

Odwołująca podniosła ponadto zarzut naruszenia przez art. 94 § 1 ustawy Przepisy wprowadzające konstytucyjnej zasady równości. Naruszenie zasady równości polega zdaniem odwołującej na tym, iż wykonywanie obowiązków na stanowisku sędziego NSA w Warszawie nawet przez krótki okres czasu wyłącza możliwość przeniesienia na inne stanowisko, a jedynie taki sędzia może być delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w wojewódzkim sądzie administracyjnym na zasadach określonych w art. 95 § 1 ustawy Przepisy wprowadzające. Przepis art. 94 § 1 ustawy dzieli zatem sędziów NSA na dwie kategorie.

Odwołująca argumentowała także, iż Prezes NSA z nieznanych powodów dokonał zmiany trybu delegacji w tryb przeniesienia. Zdaniem odwołującej tryb delegacji wyklucza możliwość zastosowania trybu przeniesienia bez uzasadnionych podstaw prawnych i faktycznych. Ponadto, decyzja o delegacji nie została uchylona lub zmieniona. Z powyższego odwołująca wyciągnęła wniosek, iż decyzja z 1 marca 2004 r. o przeniesieniu, podjęta w okresie obowiązywania decyzji o delegowaniu, rażąco narusza zasadę ochrony praw nabytych.

Dodatkowo podniosła zarzut naruszenia art. 107 § 3 kpa bowiem nie zawiera ona uzasadnienia odpowiadającego warunkom określonym w tym przepisie.

Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego wniósł o oddalenie odwołania podkreślając, że zmiany ustroju sądów administracyjnych wymusiły przeniesienia niektórych sędziów NSA na stanowiska sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, z pozostawieniem im tytułu i wynagrodzenia sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, co odpowiada art. 180 ust. 5 Konstytucji. Takie decyzje o przeniesieniu nie naruszały żadnych zasad konstytucyjnych, ale były konieczne i zmierzały do realizacji reformy sądownictwa administracyjnego, a przy tym zostały podjęte po wypracowaniu przez Kolegium NSA zasadniczych kryteriów przenoszenia sędziów, które zostały zaakceptowane przez Zgromadzenie Ogólne

Sędziów tego Sądu w sposób, który umożliwia każdemu sędziemu zgłoszenie wniosków odrębnych lub propozycji odmiennych oraz odniesienia się do każdego indywidualnego przypadku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odwołanie zostało oparte na zarzucie naruszenia art. 93, 94 § 1 i 95 § ustawy Przepisy wprowadzające, art. 107 § 3 kpa oraz art. 180 i 32 Konstytucji RP.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż – aczkolwiek z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, iż sądy powszechne mogą badać zgodność z Konstytucją przepisów ustaw stanowiących podstawę prawną rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy (wyrok SN z dnia 10 stycznia 2000 r, II UKN 270/99) - badanie zgodności przepisów ustaw z Konstytucją należy przede wszystkim do Trybunału Konstytucyjnego, który w wyroku z dnia 7 listopada 2005 r., P 20/04 uznał, że art. 94 § 1 ustawy reformującej sądownictwo administracyjne jest zgodny z art. 2, art. 32, art. 178 ust. 1 i art. 180 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu powołanego wyroku Trybunał odniósł się do kwestii zgodności zakwestionowanej regulacji z Konstytucją również w aspekcie zasady nieusuwalności sędziów oraz zakresu i skali zróżnicowania statusu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego wprowadzonego przepisami ustawy Przepisy wprowadzające. Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy uznał zarzut niekonstytucyjności sformułowany w odwołaniu za nieuzasadniony. Sąd Najwyższy jest bowiem związany oceną konstytucyjności przepisów stanowiących podstawę prawną rozstrzyganej sprawy dokonaną przez Trybunał Konstytucyjny.

Sąd Najwyższy uznał również za nieuzasadniony zarzut naruszenia art. 94 § 1 ustawy Przepisy wprowadzające oraz art. 107 § 3 kpa. Sąd Najwyższy podziela zaprezentowany w odpowiedzi na odwołanie pogląd Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, że w toku delegacji nie następuje zmiana statusu sędziego, który otrzymuje jedynie uprawnienie do orzekania w innym sądzie. A zatem w okresie objętym delegowaniem mogą być podejmowane w stosunku do tego sędziego czynności dotyczące jego stosunku służbowego, w tym przeniesienie na stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego w trybie określonym w art. 94 § 1 ustawy, który to przepis – w zakresie wskazanym przez odwołującą – został uznany przez Trybunał Konstytucyjny za zgodny z ustawą zasadniczą. Ponadto, decyzje o przeniesieniu lub delegacji nie są decyzjami administracyjnymi w rozumieniu

przepisów kpa. Do uzasadnienia tych decyzji nie znajduje zatem zastosowania art. 107 § 3 kpa. Do wydania decyzji o przeniesieniu sędziego NSA do wojewódzkiego sądu administracyjnego nie jest zatem konieczne uchylenie wcześniejszej decyzji o delegowaniu sędziego NSA do orzekania w wojewódzkim sądzie administracyjnym. Oznacza to, iż późniejsza decyzja o przeniesieniu czyni wcześniejszą decyzję o delegowaniu bezprzedmiotową (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2006 r., III PO 1/04 – dotychczas nie publikowany).

Z powyższych względów odwołanie – jako nieuzasadnione – podlega oddaleniu na podstawie art. 49 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. Nr 153, poz. 1269 ze zmianami) w związku z art. 8 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. Nr 240, poz. 2052 ze zmianami) oraz w związku z art. 75 § 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zmianami).